



Arrest

nr. 67 906 van 4 oktober 2011
in de zaken RvV X / IV en RvV X / IV

In zake: X
X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X en X, die verklaren van Kirgizische nationaliteit te zijn, op 26 april 2011 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 maart 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikkingen van 12 juli 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 augustus 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat V. ANTYCHIN en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers kwamen volgens hun verklaringen op 21 mei 2008 het Rijk binnen en dienden op 22 mei 2008 een asielaanvraag in. Op 30 maart 2011 werd voor beide aanvragen een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing voor mijnheer S. A. (verzoeker) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart het staatsburgerschap van Kirgizië te bezitten en van Russische origine te zijn.

U bent sinds januari 1999 lid van de partij Ar-Namys. U werd gedwongen door de politie om drugs te vervoeren naar het huidige Ekaterinburg (Russische Federatie). Hiertoe werden in de lente van 2000 uw zoon en partner gegijzeld.

U diende een asielaanvraag in bij de Nederlandse asielinstanties in juni 2000 en kreeg een negatieve beslissing. In juli 2002 verliet u Nederland en reisde u naar Zwitserland, waar u in juli 2002 een asielaanvraag hebt ingediend. U kreeg er een negatieve beslissing in februari 2007 en werd in juli 2007 vanuit Zwitserland naar Kirgizië gerepatrieerd.

Op 13 juli 2007 keerden jullie terug naar Kirgizië. Bij het passeren van de douane werden uw vrouw en u direct opgehaald door 2 mensen in burger. Ze gaven aan medewerkers te zijn van de staatsveiligheid (MNB) en verzochten jullie mee te gaan. Jullie werden naar een gebouw bij de luchthaven gebracht. U werd achter een stoel geboeid. Er werd een plastic zak over uw hoofd getrokken om u de lucht te ontnemen. U werd geslagen met plastic flessen gevuld met water. Ze sloegen op uw spieren en op uw nieren. Pas op 15 juli 2007 werden jullie vrijgelaten. Jullie werden beschuldigd van landverraad omwille van jullie asielaanvraag in Zwitserland. Zwitserland had namelijk informatie ingewonnen over jullie in Tashkent (Oezbekistan), en op één of andere manier was een kopie van deze documenten in handen gekomen van iemand van de staatsveiligheid van Kirgizië. Jullie bleven jullie asielaanvraag in Zwitserland ontkennen. Jullie moesten allebei een uitreisverbod tekenen dat jullie Kirgizië niet zouden verlaten. U had geen uiterlijke verwondingen. Uw partner werd niet geslagen, maar wel ondervraagd. Jullie werden juridisch niet vervolgd. Jullie gingen naar een polikliniek waar er geen medische problemen werden vastgesteld, maar wel psychologische problemen. Jullie gingen daarna verschillende keren naar een psycholoog. Jullie dienden een schriftelijke klacht in bij de Sverdlovski regionale rechtbank. Na een onderzoek door de rechtbank werd vastgesteld dat er geen interventie van de MNB zou hebben plaatsgevonden ten opzichte van u. U diende geen beroep in omdat dit zinloos was. U probeerde tweemaal aan werk te geraken, maar u werd tweemaal op korte tijd ontslagen omdat mensen van de MNB kwamen die stelden dat u ontslagen moest worden omdat ze anders de baas van dat bedrijf zouden opsluiten. De MNB bleef u viseren omwille van uw lidmaatschap van Ar-Namys en omwille van het feit dat ze wilden weten of u geld had uit Zwitserland. U geeft aan dat leden van Ar-Namys niet vervolgd worden in Kirgizië, maar wel onder volledige controle en toezicht staan van de overheid. In maart 2008 werd u zwaar geslagen door mensen van de MNB en de politie. U werd gevraagd in een auto te stappen, hetgeen u deed. Ze stelden u dezelfde vragen als op de luchthaven. U werd geslagen. U had blauwe plekken over heel uw lichaam en kneuzingen. Uw lip was gezwollen. U had sporen van handboeien aan uw polsen. Toen uw partner u terugzag, was ze in shock omdat ze begreep dat jullie problemen opnieuw begonnen waren. U ging de volgende dag naar een dokter. U diende een klacht in bij het Pervomajski parket. U bent nog steeds "interessant" voor de MNB omdat ze denken dat u veel geld hebt uit Zwitserland en omdat er een actie werd voorbereid tegen de partij Ar-Namys (volgens mensen van Ar-Namys). Ze hadden aangegeven dat ze u en uw partner vroeg of laat uit de weg zouden ruimen.

U verliet Kirgizië op 14 mei 2008 en reisde naar de Russische Federatie. Vanuit de Russische Federatie reisde u onder andere via Belarus verder naar België. Jullie kenden onderweg geen persoonlijke paspoortcontrole. U kwam België binnen op 21 mei 2008 in het gezelschap van uw partner Askarova Svetlana (O.V.6.259.880) en diende een asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties op 22 mei 2008.

B. Motivering

U verklaart tijdens uw interview voor het Commissariaat-generaal dat u problemen kende in Kirgizië na uw terugkeer (en uw asielaanvraag) uit Zwitserland omwille van uw lidmaatschap van de partij Ar-Namys en omwille van uw asielaanvraag in Zwitserland (CGVS, p. 8 en 10). Er moet echter worden opgemerkt dat u, zelfs rekening houdend met uw psychische toestand, er niet in geslaagd bent uw asielrelaas aannemelijk te maken.

Wat betreft de problemen die u in geval van terugkeer naar uw land zou kunnen kennen omwille van uw lidmaatschap van de partij Ar-Namys, dient te worden opgemerkt dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, blijkt dat na grondig onderzoek door Cedoca, de documentatiedienst van de Belgische asielinstanties, geen informatie werd teruggevonden over bijzondere problemen voor leden of leiders van de partij Ar Namys of over incidenten waarvan leden of leiders van Ar-Namys recentelijk het doelwit of slachtoffer zouden zijn geweest.

Aangaande uw politieke engagement verklaarde u sinds januari 1999 lid te zijn van de partij Ar-Namys (vragenlijst DVZ, vraag 3.3). U legde in het kader hiervan een lidkaart van de partij Ar-Namys voor waaruit blijkt dat u lid zou zijn van deze partij sinds 14 januari 1999 (CGVS, p. 4). Hierover dient te

worden opgemerkt dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan eveneens een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, echter blijkt dat het stichtingscongres van de partij Ar-Namys pas plaatsvond op 9 juli 1999, en dat de partij door het ministerie van justitie van Kirgizië pas werd geregistreerd op 19 augustus 1999. Concluderend kan dan ook gesteld worden dat het weinig waarschijnlijk is dat u reeds lid zou zijn van een partij sinds januari 1999, terwijl deze partij pas enkele maanden later zou worden opgericht. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw politieke engagement en de problemen die u hierdoor zou hebben gekend ernstig ondermijnd.

Wat betreft uw verklaringen dat u omwille van uw asielaanvraag in Zwitserland problemen zou kennen in Kirgizië omdat u als landverrader zou worden beschouwd (CGVS, p. 8) en omdat de Kirgizische overheidsinstanties vermoeden dat u veel geld hebt uit Zwitserland (CGVS, p. 11 en 13), dient te worden opgemerkt dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan eveneens een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, blijkt dat het indienen van een asielaanvraag in het buitenland niet in de Kirgizische strafwet is opgenomen als basis waarop iemand van landverraad kan worden beschuldigd, en dat bovendien blijkt dat er geen gevallen van Kirgizische staatsburgers bekend zijn bij het bureau van de ombudsman van de Kirgizische Republiek die zich tot de ombudsman hebben gewend nadat hun asielaanvraag in het buitenland geweigerd was. Hierover dient bijkomend te worden opgemerkt dat zelfs indien er geloof zou gehecht worden aan uw verklaringen dat u vervolgd zou worden in Kirgizië omwille van uw asielaanvraag in Zwitserland, quod non, u duidelijk aangeeft dat er in Kirgizië geen gerechtelijke stappen tegen u werden ondernemen in verband met deze problematiek (CGVS, p. 9).

Concluderend kan dan ook gesteld worden dat u niet aannemelijk kan maken dat u omwille van uw lidmaatschap van de partij Ar-Namys en omwille van uw asielaanvraag in Zwitserland problemen zou kennen bij een eventuele terugkeer naar Kirgizië.

Verder blijken uit een vergelijking van de verklaringen van uzelf en uw partner verschillende tegenstrijdigheden die de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag verder ondermijnen. Gezien deze tegenstrijdigheden over enkele cruciale feiten gaan in de door jullie aangehaalde problematiek, mag van jullie verwacht worden dat jullie deze feiten op coherente en correcte wijze kunnen weergeven, zelfs indien rekening wordt gehouden met de psychische problemen waar zowel u als uw partner mee te kampen zouden hebben. U verklaarde tijdens uw gehoor voor het Commissariaat-generaal bovendien dat deze psychische problemen, die u staaftde aan de hand van enkele medische attesten, intussen verminderd zijn en dat jullie nu ook niet meer in behandeling zijn (CGVS, p. 5 en 6).

Ten eerste verklaart u dat jullie op 13 juli 2007 werden opgehaald door 2 mensen in burger die zich **niet legitimeerden** en **geen badge** toonden (CGVS, p. 7). Uw partner stelt daarentegen dat door deze personen **wel degelijk een badge** werd getoond, zij het snel (CGVS, p. 5). Toen uw partner met deze tegenstrijdigheid werd geconfronteerd, antwoordde ze dat ze het zich misschien heeft ingebeeld, waaraan ze toevoegde dat ze een zware operatie achter de rug had (CGVS, p. 5). Deze uitleg overtuigt echter niet, waardoor deze tegenstrijdigheid niet wordt opgeheven.

Ten tweede verklaart u dat jullie allebei **een uitreisverbod tekenden** bij jullie vrijlating (CGVS, p. 9). Uw partner stelt daarentegen dat ze denkt **niets getekend** te hebben (CGVS, p. 6). Toen uw partner met deze tegenstrijdigheid werd geconfronteerd, antwoordde ze aanvankelijk dat ze het zich niet herinnert om dan uiteindelijk aan te geven dat ze het zich wel herinnert dat ze getekend heeft (CGVS, p. 6). Gezien uw partner na confrontatie inconsistente verklaringen aflegde, blijft ook deze tegenstrijdigheid overeind.

Ten derde verklaart u dat u na de arrestatie in juli 2007 **klacht hebt ingediend bij de rechtbank**, en u geeft aan dat uw **partner daarvan op de hoogte** is (CGVS, p. 10). Uw partner stelt daarentegen dat ze enkel op de hoogte is van een klacht in maart 2008, en dus **niet van een klacht in juli 2007** (CGVS, p. 6 en 7). Toen uw partner met deze tegenstrijdigheid werd geconfronteerd, antwoordde ze dat ze radiotherapie heeft gevolgd als gevolg van de problemen aan haar schildklier (CGVS, p. 5). Gezien u duidelijk had aangegeven dat uw partner zeker op de hoogte was van uw klacht in juli 2007 (CGVS, p. 10), is de verklaring van uw partner niet afdoende om deze tegenstrijdigheid te weerleggen.

U geeft tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal ten slotte aan dat u nooit in het bezit bent geweest van een internationaal paspoort en stelt dat u ook op uw vroegere naam nooit over een internationaal paspoort hebt beschikt (CGVS, p. 6). Aangaande uw reisroute verklaarde u verder dat u zonder persoonlijke paspoortcontrole van Belarus naar België bent gereisd verborgen in de laadruimte van een vrachtwagen (CGVS, p. 6 en 7). Hierover dient te worden opgemerkt dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan eveneens een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, blijkt dat er quasi zonder uitzondering strenge en persoonlijke paspoortcontroles zijn aan de buitengrenzen van de Schengenzone. Er kan dan ook weinig geloof worden gehecht aan uw

verklaringen als zou u zonder (persoonlijke) paspoortcontrole de Schengen-zone zijn binnengekomen. Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u bewust uw Kirgizisch paspoort achterhoudt om zo de hierin vervatte informatie over een eventueel verkregen visum voor uw reis naar België, het moment en de wijze waarop u uit uw land vertrokken bent verborgen te houden.

Gelet op het voorafgaande kan in uw hoofde geen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging, zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming worden vastgesteld.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten (een identiteitskaart van uw partner, een identiteitskaart van uzelf, een document over naamsverandering van uzelf, een document over naamsverandering van uw partner) bevatten informatie over uw identiteit en de identiteit van uw partner, doch spreken zich niet uit over uw concrete problemen. Derhalve wijzigen deze documenten niets aan bovenstaande beslissing.

Het door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde document over uw repatriëring (laissez-passer), bevat de informatie dat u na uw asielaanvraag in Zwitserland vanuit Zwitserland werd gerepatriëerd naar Kirgizië, doch spreekt zich niet uit over potentiële problemen die u hierdoor zou hebben ondervonden. Derhalve wijzigt dit document niets aan bovenstaande beslissing.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde lidkaart van de partij Ar-Namys werd reeds hierboven besproken. Het boekje met de partijstatuten van Ar-Namys en een krantenartikel over de partijleider van Ar-Namys, de heer Felix Kulov, bevatten informatie over de partij. Gezien nergens uit die documenten kan worden afgeleid dat u problemen hebt gekend door uw lidmaatschap, wijzigen deze documenten niets aan bovenstaande beslissing.

Het door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde document van de procureur van de Pervomajskiwijk in Bishkek en het document van de Sverdlovskij rechtbank bevatten de informatie dat onderzoek werd verricht naar betrokkenheid van medewerkers van de staatsveiligheid en agenten van de MVD (ministerie van Binnenlandse Zaken) in de door u aangehaalde zaak. Gezien werd geconcludeerd dat er geen betrokkenheid werd vastgesteld van deze instanties en gezien het feit dat u zelfs de mogelijkheid werd geboden om hiertegen in beroep te gaan, wat erop wijst dat u gebruik kon maken van de aanwezige rechtsmiddelen, wijzigen deze documenten niets aan bovenstaande beslissing. Bovendien dient te worden aangestipt dat deze documenten veel weg lijken te hebben van ingescande kleurenkopieën, waardoor getwijfeld kan worden aan de echtheid van deze documenten.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde medische expertise uit Kirgizië vermeldt dat u verklaard hebt dat u werd geslagen door medewerkers van de MVD (ministerie van Binnenlandse Zaken) en de staatsveiligheid en bevat daarnaast een diagnose van de door u opgelopen verwondingen. Gezien uw eigen persoonlijke verklaringen voor een medisch expert in verband met de oorzaak van deze verwondingen bezwaarlijk als objectief kunnen worden beschouwd, wijzigt dit document niets aan bovenstaande beslissing.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde medische attesten uit Kirgizië (en hun vertaling), en een document over de inschrijving van uw vrouw bij het Republikeins centrum voor psychisch welzijn, bevatten enkel een diagnose voor u en uw partner, doch spreken zich niet uit over de oorzaak van deze medische problemen. Derhalve wijzigen ze niets aan bovenstaande beslissing.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde medische attesten uit Zwitserland bevatten informatie over de psychische problemen van uzelf en uw partner. Er dient te worden opgemerkt dat de door u ingeroepen medische redenen geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.3. De bestreden beslissing voor mevrouw S. A. (verzoekster) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart het staatsburgerschap van Kirgizië te bezitten en van Russische origine te zijn.

In 2000 werd u gegijzeld met uw zoon. Uw partner werd gedwongen drugs te vervoeren naar de Russische Federatie.

U diende een asielaanvraag in bij de Nederlandse asielinstanties in juni 2000 en kreeg een negatieve beslissing. In juli 2002 verliet u Nederland en reisde u naar Zwitserland, waar u in juli 2002 een asielaanvraag hebt ingediend. U kreeg een negatieve beslissing in februari 2007 en werd in juli 2007 vanuit Zwitserland naar Kirgizië gerepatrieerd.

Op 13 juli 2007 keerden jullie vanuit Zwitserland terug naar Kirgizië. In de luchthaven van Bishkek stapten 2 mensen naar jullie. Ze toonden een badge. Jullie werden meegenomen naar een gebouw op de luchthaven, waar jullie tot 15 juli 2007 werden vastgehouden. Ze vroegen wat jullie in Zwitserland hadden gedaan en vroegen of jullie er asiel hadden gevraagd. Ze dreigden met wetten in verband met landverraad. Zwitserland had namelijk een vergissing gemaakt en had jullie interview via Tashkent (Oezbekistan) naar Kirgizië gestuurd. U werd niet geslagen. U herinnert zich niet of u een document hebt getekend bij uw vrijlating (even later herinnert u zich dat wel). Uw partner werd geslagen, maar hij had geen uiterlijke verwondingen. Jullie gingen daarna naar de dokter. Jullie dienden geen klacht in. In maart 2008 werd uw partner meegenomen en geslagen. De volgende dag onderging hij een medische expertise en diende hij een klacht in bij het parket. Uw partner had blauwe plekken op het hoofd en heeft sindsdien gehoorproblemen.

U verliet Kirgizië op 14 mei 2008 en reisde met de trein naar de Russische Federatie. Vanuit de Russische Federatie reisde u onder andere via Belarus verder naar België. Jullie kenden onderweg geen persoonlijke paspoortcontrole. U kwam België binnen op 21 mei 2008 in het gezelschap van uw partner Askarov Sergey (O.V.6.259.880) en diende op 22 mei 2008 een asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties.

B. Motivering

U verklaart tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal dat alle problemen die u kende in Kirgizië verbonden waren met de problemen van uw partner Askarov Sergey (O.V.6.259.880) en stelt uitdrukkelijk dat u zelf geen persoonlijke problemen kende (CGVS, p.4). Aangezien in het kader van de asielaanvraag van uw partner Askarov Sergey (O.V.6.259.880) door het Commissariaat-generaal werd besloten tot een weigering van de hoedanigheid van Vluchteling en tot een weigering van de Subsidiare Beschermingsstatus, kan in uw hoofde evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing die ik ten aanzien van uw partner Askarov Sergey (O.V.6.259.880) nam luidt als volgt:

[Het onderdeel motivering uit de bestreden beslissing inzake Sergey ASKAROV wordt integraal hernomen en verder wordt besloten:]

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

2.1. Verzoekers hebben tegen de bestreden beslissingen twee verzoekschriften ingediend. In het belang van een goede rechtsbedeling is het aangewezen de twee beroepen wegens verknochtheid samen te voegen.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95*). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3.2. Verzoekers beroepen zich in een enig middel op de schending van de motiveringsplicht, onder meer via de schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet en de schending van de beginselen van behoorlijk bestuur.

3.3. Artikel 62 van de vreemdelingenwet heeft tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid een beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit de verzoekschriften blijkt ontegensprekelijk dat verzoekers kritiek uitbrengen op de inhoud van de motivering zodat zij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kunnen inroepen. Aangezien verzoekers de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwisten, voeren verzoekers de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

3.4. Vaste rechtspraak bij de Raad van State stelt dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 20 oktober 2006, nr. 163.900; RvS 8 januari 2007, nr.166.392). Het volstaat aldus niet de schending van de beginselen van behoorlijk bestuur in te roepen, zonder te verduidelijken welk beginsel zou zijn geschonden en waarbij evenmin wordt uiteengezet op welke wijze die schending zou zijn gebeurd. Dit onderdeel van het middel wordt derhalve niet ontvankelijk aangevoerd.

4. Nopens de status van vluchteling

4.1. Verzoekers zijn van mening dat het CGVS ten onrechte uit de afwezigheid van informatie over de bijzondere problemen voor leden of leiders van de partij Ar-Namys, besluit dat er geen gevaar is voor vervolging indien verzoekers naar hun moederland zouden terugkeren. Verzoekers stellen dat de partij Ar-Namys een oppositiepartij blijft en het *“geen geheim is dat de partijleden door de Kirgizische staatsveiligheid en de politie in het oog gehouden worden”*, dat *“In de aanloop naar de verkiezingen in eind 2011, is de kans groot dat het huidige regime alle middelen zal gebruiken om de partij Ar-Namys te discreditieren”* en dat verzoekers verleden en zijn lidmaatschap van de partij Ar-Namys door de Kirgizische autoriteiten tegen de oppositie kan gebruikt worden, vooral wat betreft verzoekers verblijf in Europese landen en het zogezegde beheer van de gelden van de partij in het buitenland. Verzoekers verwijzen verder naar punt 136 van de Proceduregids van de UNHCR en stellen dat, alhoewel de leden van de partij Ar-Namys nu in het parlement een aantal zetels hebben, dit niet betekent dat verzoeker geen gevaar loopt in het geval van zijn terugkeer naar Kirgizië.

4.2. De Raad merkt op dat de bewijslast in beginsel berust bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, §§ 195 en 196). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692).

Wat betreft verzoekers verwijzing naar de informatie van Cedoca, wijst de Raad erop dat de motivering van verwerende partij betreffende het onaannemelijk karakter van het asielrelaas als geheel dient te worden gelezen en niet als een samenstelling van componenten die elk op zich dit element van de bestreden beslissing kunnen dragen. Verzoekers kunnen dan ook geenszins stellen dat enkel uit deze informatie wordt besloten dat er voor verzoeker geen gevaar voor vervolging is wanneer hij naar zijn thuisland zou terugkeren; deze informatie vormt immers een eerste vaststelling inzake de objectief verifieerbare context van de door verzoeker geschetste problemen. Daarenboven wordt het Cedoca-onderzoek verricht door een gespecialiseerd en onpartijdig ambtenaar en komt het dan ook toe aan verzoekers om gegronde, objectieve en concrete elementen aan te dragen die deze informatie kunnen weerleggen, *quod in casu non*.

De Raad ziet verder evenmin in hoe verzoekers een beroep willen doen op paragraaf 136 van het UNHCR Handboek nu zowel hun asielaanvragen in Nederland en Zwitserland ongegrond werden bevonden en er dus geen vroegere vervolging werd aangetoond.

Verzoekers beperken zich aldus tot het formuleren van boude niet-onderbouwde beweringen, maar laten na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissingen kunnen weerleggen.

4.3. Verzoekers voegen aan hun verzoekschriften twee kopieën van documenten toe waaruit zou moeten blijken dat verzoekers verklaringen aangaande zijn lidmaatschap sinds 14 januari 1999 wel degelijk correct zijn.

Het eerste document betreft een schrijven d.d. 7 april 2011 van F. SH. Koelov, de leider van de Partij Ar-Namys, waarin bevestigd wordt dat verzoeker sinds 14 januari 1999 lid is van de partij en actief assisteerde bij het oprichten van de partij.

Het tweede document d.d. 8 april 2011 is afkomstig van B.O. Samajeva, de Directeur van het Centraal Staatsarchief te Kirgizië. Hierin wordt meegedeeld dat de registratie van de partijleden gestart is sinds 1 juni 1998, dat een aanvraag tot oprichting van de partij bij de overheid werd ingediend op 12 juni 1998, dat de officiële registratie van de partij plaats vond op het eerste congres op 19 augustus 1999 en dat de partij Ar-Namys op het ogenblik van het stichtingscongres meer dan 1000 leden telde.

Vooreerst hecht de Raad geen geloof aan fotokopieën aangezien deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135).

Daargelaten de vastgestelde tegenstrijdigheden omtrent de exacte stichtingsdatum van de partij en de eerste registratie van haar leden, wordt enkel bevestigd dat verzoeker ooit lid is geworden van de desbetreffende partij, maar is er verder geen bewijs van actief lidmaatschap. Dit klemt te meer nu verzoeker, in strijd met het eerste attest, zelf stelde niet heel actief te zijn voor Ar-Namys voor zijn vertrek naar Nederland (gehoorverslag p. 12) en voorts verbleef verzoeker tussen half 2000 en half 2007 in Nederland en Zwitserland zodat zijn activiteiten in Kirgizië toen onbestaand waren. Daarenboven stelt verzoeker in het gehoorverslag zelf dat de situatie in 2008 voor leden van Ar-Namys in Kirgizië rustig is en dat ze niet worden vervolgd (gehoorverslag p. 11) en wordt ook thans geen informatie toegevoegd waaruit zou blijken dat bepaalde negatieve gevolgen uit dit beweerd lidmaatschap zouden zijn voortgevloeid.

Verzoeker gaat er in deze eveneens aan voorbij dat hij niet louter documenten dient neer te leggen, maar tevens aannemelijk moet maken dat deze waarachtig en betrouwbaar zijn. Documenten zijn daarbij slechts een element in de beraadslaging en dienen om enige bewijswaarde te hebben hoe dan ook te worden ondersteund door overtuigende verklaringen en een geloofwaardig asielrelaas, wat *in casu* niet het geval is.

4.4. Verzoekers voeren verder aan dat het niet preciseren van wat er onder landverraad wordt begrepen in de Kirgizische strafwet, de mogelijkheid voor het huidige regime opent voor een brede interpretatie. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd (zie stuk 23), blijkt echter dat artikel 292 van de Kirgizische Strafwet wel voorziet in een definitie van het begrip *'landverraad'* en dat het indienen van een asielaanvraag hier *prima facie* niet onder wordt begrepen; verder blijkt eveneens dat diverse organisaties, waaronder o.m. het UNHCR en de Kirgizische ombudsman, geen weet hebben van klachten waarbij gerepatrieerde asielzoekers omwille van hun asielaanvraag problemen zouden hebben ondervonden. Verzoeker stelt daarenboven zelf dat hij en zijn echtgenote naar aanleiding van de asielaanvraag nergens officieel van werden beschuldigd, noch dat er een rechtszaak tegen hen werd begonnen (gehoorverslag p. 9). Verzoeker beperkt zich aldus tot het louter tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal, maar weerlegt deze geenszins.

4.5. Aangaande de tegenstrijdigheden die werden vastgesteld tussen de verklaringen van verzoeker en verzoekster, worden in de verzoekschriften de volgende argumenten aangehaald.

Aangaande het al dan niet tonen van een badge op 13 juli 2007, zwakt verzoekster dit af en stelt dat *"gezien omstandigheden (vrije beweging in luchthaven, hun houding en kledingstijl) duidelijk was dat dit om veiligheidsagenten ging"* en stelt verzoekster tevens dat ze zich niet alles duidelijk herinnert omdat ze nog onder verdoving was en ze een slechte gezondheidstoestand heeft. Ook wat betreft het feit of beide echtgenoten wel of niet bij hun vrijlating op 15 juli 2007 een uitreisverbod getekend hebben, verwijzen verzoekers nogmaals naar verzoeksters zwakke gezondheidstoestand en haar aanhouding en verblijf in de cel. Verzoekers verwijzen ook naar de Proceduregids van de UNHCR, meer bepaald paragraaf 195 en stellen dat hierin staat dat *"niet correcte verklaringen kunnen op zichzelf niet redenen zijn van weigering van vluchtelingen"*.

De Raad stelt vast dat nergens uit de Zwitserse en Russische medische attesten die verzoekster heeft voorgelegd blijkt dat zij kort voor voornoemde datum een operatie heeft ondergaan waarbij zij verdoofd is geweest, noch wordt enigszins aannemelijk gemaakt dat verzoeksters cognitief geheugen zou zijn aangetast, waardoor zij in de onmogelijkheid zou zijn geweest concrete gegevens en gebeurtenissen op een correcte wijze mee te delen. Het causaal verband tussen verzoeksters gezondheidstoestand en de tegenstrijdigheden en vaagheden in haar verklaringen is derhalve niet aangetoond.

Voorts dient te worden benadrukt dat een medisch attest geen sluitend bewijs is voor de omstandigheden waarin de verwondingen worden opgelopen. De arts doet vaststelling betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt; rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen; hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen; desalniettemin moet worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen (RvS 10 juni 2004, nr. 132.261; RvV 11 juni 2008, nr. 12.474; RvV 10 oktober 2007, nr. 2468).

De Raad stelt verder vast dat de in het verzoekschrift vooropgestelde interpretatie allerminst kan worden afgeleid uit paragraaf 195. Daarenboven blijkt uit vaste rechtspraak van de Raad van State dat de proceduregids van het Hoog Commissariaat voor de vluchtelingen bij de Verenigde Naties geen juridisch bindend karakter heeft, maar enkel als aanbeveling dient en bijgevolg geen afdwingbare rechtsregels bevat (RvS 9 juni 2005, nr. 145.732).

Wat betreft de klachten van verzoeker in Kirgizië stelt verzoeker nooit verklaard te hebben dat hij in juli 2007 een klacht had ingediend bij de rechtbank. Dit zou door de tolk verkeerd vertaald of door de ondervragende jurist verkeerd genoteerd geweest zijn. Volgens verzoekers wordt dit bovendien bevestigd door meerdere stukken die verzoeker aan het CGVS overhandigd heeft, met name het medisch attest nr. 63 en de antwoorden van het Parket en de Rechtbank.

Vooreerst blijkt uit het gehoorverslag (p. 10) dat verzoeker, wanneer hem gevraagd wordt "*hebben jullie klacht ingediend tegen die behandeling op de luchthaven (juli 2007)*", wel degelijk positief heeft geantwoord. Hieruit volgt dat er geen vergissing omtrent de datum kan geweest zijn, aangezien verzoeker werd gevraagd of hij naar aanleiding van een specifieke gebeurtenis klacht had ingediend en dat verzoeker dit wel degelijk bevestigd heeft. Wat er ook van zij, de Raad wijst er opnieuw op dat de motivering als één geheel moet worden gelezen en niet als een samenstelling van componenten die elk op zich dit element van de bestreden beslissing kunnen dragen. In dit verband stelt de bestreden beslissing terecht vast dat uit de twee voorgelegde documenten van de Procureur van 7 april 2008 en van de rechtbank van 18 april 2008 blijkt dat de klachten van verzoeker wel degelijk door de officiële instanties werden onderzocht maar niet gegrond werden bevonden en dat verzoeker evenmin beroep hiertegen heeft aangetekend terwijl hij daar wel de mogelijkheid toe had.

4.6. Verzoekers voeren tot slot aan dat de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) over de mogelijkheid beschikt om na te kijken of verzoeker en zijn vrouw bij één of andere Europese ambassade visa hebben verkregen. Aangezien de DVZ hier geen informatie over ontvangen heeft, betekent dit dat verzoekers geen visa en reispaspoort hadden. Zij brachten wel hun nationale identiteitsbewijzen en andere documenten mee en hebben deze neergelegd. Verzoekers gaan er echter aan voorbij dat geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties verplicht om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen, laat staan om het tegenbewijs te geven.

Verzoekers gaan voorbij aan de herhaaldelijke, systematische en persoonlijke veiligheidscontroles aan de buitengrenzen van de Schengenzone en op internationale vluchten in het kader van een algemene politiek van versterkte grenscontroles en als maatregel in de strijd tegen het internationale terrorisme en illegale migratie. Voor zover zij verklaren deze te hebben kunnen omzeilen dienen zij dit nauwgezet en overtuigend toe te lichten. Verzoekers vage en ongerijmde verklaringen dienaangaande zijn echter ongeloofwaardig zodat zij niet aannemelijk maken illegaal gereisd te hebben en geen paspoort voor te kunnen leggen. Overigens, zoals ook in Nederland en Zwitserland, tonen verzoekers ook thans niet aan in de negatieve aandacht te staan van hun overheid. Er zijn dan ook geen redenen om ongedocumenteerd te reizen.

4.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

5. Nopens de subsidiaire bescherming

5.1. Verzoekers hebben niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoen aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoekers beroepen zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het administratief dossier blijkt dat zij voldoen aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5.2. Het aangehaalde middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken RvV X / IV en RvV X / IV worden gevoegd.

Artikel 2

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier oktober tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK